

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/282/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718201013
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6718201013.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Haluškovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu, v spore žalobcu POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti žalovanej W. X., nar. XX.XX.XXXX, trvalým bytom XXX XX T. XX, o zaplatenie 5.034,98 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 18Csp/12/2018-50 zo dňa 11. júla 2018 takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti (II/ výrok) a v závislom výroku o trovách konania (III/ výrok) p o t v r d z u j e.

II. Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Zvolen (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 11. júla 2018 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.655,51 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 23.05.2018 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 (troch) dní od právoplatnosti rozsudku (I/ výrok), v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol (II/ výrok) a žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznal (III/ výrok).

1.1. Z dôvodov rozsudku vyplýva, že predmetom konania začatého dňa 24.02.2016 bolo zaplatenie istiny 5.034,98 Eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne od 09.03.2017 do zaplatenia a s náhradou trov konania. Súd prvej inštancie mal preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 5T 148/2016 zo dňa 06.03.2017, právoplatným dňa 07.03.2017, bola obžalovaná Karin Brezová (tu žalovaná) uznaná za vinnú okrem iného aj pre pokračujúci zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že neuviedla pravdivo všetky svoje výdavky a uzavrela Zmluvu o úvere č. 61113701 dňa 02.01.2007 so spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s. r. o., na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 80.000,- Sk, čím spôsobila škodu spoločnosti POHOTOVOSTĚ vo výške 80.000,- Sk (2.655,51 Eur). Za to bola odsúdená na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 3 roky s probačným dohľadom. Poškodená spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s. r. o. bola so svojím nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces. Sporové strany uzavreli dňa 03.01.2007 Zmluvu o úvere č. 61113701, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 80.000,- Sk. Žalovaná sa ako dlžník zaviazala zaplatiť túto sumu zvýšenú o poplatok 77.200,- Sk, t. j. celkovo uhradiť čiastku 157.200,- Sk v 12 mesačných splátkach po 13.100,- Sk od 04.02.2007. Na zmluve dlžník podpisom dňa 03.01.2007 potvrdil prevzatie peňažnej hotovosti. Zmluva iné údaje o úvere neobsahuje. Žalobca k žalobe pripojil Všeobecné podmienky poskytnutia úveru.

1.2. S poukazom na § 420 ods. 1, § 442 ods. 1, § 563 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného do 31.12.2007 okresný súd dospel k záveru

o čiastočnej dôvodnosti žaloby. Keďže predmetom konania bola náhrada škody spôsobená konaním žalovanej, okresný súd skúmal naplnenie atribútov zodpovednostného právneho vzťahu. Právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen bolo preukázané, že trestným činom žalovanej vznikla žalobcovi škoda, čím bola preukázaná príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody aj zavinenie žalovanej ako škodcu. K majetkovej ujme žalobcu došlo poskytnutím finančných prostriedkov žalovanej vo výške 80.000,- Sk (2.655,51 Eur) a v tejto časti bola žaloba dôvodná. Ušlým ziskom na strane žalobcu môžu byť dojednané úroky a poplatky tak, ako ich uplatnil v žalobe. Po preskúmaní úverovej zmluvy okresný súd konštatoval, že pri neuvedení ročnej percentuálnej miery nákladov v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z. z. účinného do 31.12.2007 veriteľ stratil nárok na zaplatenie úrokov a poplatkov. Aj pri pravidelnom chode veci by žalobca nemohol očakávať vyčíslený ušlý zisk, pretože by mu neprináležal. Na zvyšok uplatneného nároku teda žalobca nepreukázal právny nárok a okresný súd v tejto časti považoval žalobu za nedôvodnú. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania 5 % ročne zo žalovanej sumy od 09.03.2007 bez uvedenia bližších skutkových okolností. Nakoľko pri náhrade škody nie je čas plnenia ustanovený zákonom a okresnému súdu nebola doložená dohoda o čase splnenia tohto dlhu uzavretá stranami sporu, vychádzal z § 563 Občianskeho zákonníka. Žalobca nepredložil žiaden dôkaz o výzve žalovanej na splnenie dlhu, preto okresný súd za túto výzvu považoval žalobu, ktorá bola žalovanej doručená 21.05.2018. Žalovaná potom bola povinná splniť dlh do 22.05.2018 a od nasledujúceho dňa 23.05.2018 sa s jeho plnením dostala do omeškania. Z tohto dôvodu žalobcovi súd prvej inštancie priznal úrok z omeškania 5 % ročne z prisúdenej sumy od 23.05.2018 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania žalobu zamietol. Lehota na plnenie bola určená v súlade s § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“).

1.3. O náhrade trov konania rozhodoval súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 2 C. s. p.. Úspech žalobcu predstavoval 52 %. Okresný súd mal za to, že miera úspechu strán bola približne rovnaká, preto rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Proti zamietajúcemu II/ výroku rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f), h) C. s. p. (okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci). Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Navrhol prisúdenie náhrady trov celého, teda aj odvolacieho konania.

2.1. Žalobca (ďalej aj „odvolateľ“) zdôraznil, že predmetom konania je nárok na náhradu škody spôsobenej trestným činom úverového podvodu, nie nárok vyplývajúci zo zmluvy o úvere. Okresný súd je viazaný záverom trestného súdu o vzniku škody, ktorá je súčasťou skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu. Civilný súd je povinný vykonať dokazovanie len o výške spôsobenej škody trestným činom, nie o vzniku a existencii škody. Okresný súd sa mal v rozsudku zaoberať výškou náhrady škody, nie náležitosťami úverovej zmluvy. Absencia akýchkoľvek podstatných náležitostí zmluvy v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch je v danom prípade irelevantná. Citoval z rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15Co/187/2017-88 zo 04.10.2017, v zmysle ktorého „skutočnosť rozhodné pre ustálenie charakteru záväzkovo-právneho vzťahu zo zmluvy o úvere v prejednávacom prípade nie sú právne významné, pretože súd konal o nároku žalobcu na náhradu škody“. Viažanosťou rozsudku trestného súdu o náhradu škody civilným súdom sa zaoberal aj Krajský súd v Žiline v rozsudku č. k. 11Co/108/2017-63 z 12.09.2017, podľa ktorého treba z výroku o vine vychádzať ako z celku a brať do úvahy jeho právnu a skutkovú časť. Okresný súd Galanta rozsudkom č. k. 17C/277/2016-36 zo dňa 13.04.2017 a Okresný súd Pezinok rozsudkom č. k. 9C/128/2016-53 zo dňa 25.01.2017 žalobcovi priznali celú žalovanú sumu.

3. Žalovaná sa v zákonnej lehote k podanému odvolaniu nevyjadrila (§ 373 ods. 3 C. s. p.).

4. Na základe odvolania podaného včas stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359, § 362 C. s. p.) krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) vec prejednal v rozsahu určenom ustanovením § 379 C. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. a contrario za použitia § 177 ods. 2 písm. c) C. s. p.. Z dôvodu, že odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania sa pri posudzovaní sporu zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní nedošlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 380 ods. 2 C. s.

p.). Dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, preto rozsudok okresného súdu s poukazom na § 387 ods. 1, 2 C. s. p. v odvolaní napadnutom zamietajúcom výroku (II/ výrok) a v závislom výroku o trovách konania (III/ výrok) ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd sa v zásade stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci a svoje rozhodnutie, logické a presvedčivé, odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C. s. p.. Na zdôraznenie správnosti rozsudku okresného súdu a vzhľadom na potrebu vysporiadať sa s tvrdeniami žalobcu v odvolaní odvolací súd dopĺňa ďalšie dôvody.

5. Odvolacie námietky týkajúce sa väd v skutkových zisteniach súdu prvej inštancie sa môžu prejavíť v nesprávnom hodnotení dôkazov, ktoré vyústilo do nesprávnych skutkových zistení (§ 365 ods. 1 písm. f) C. s. p.).

5.1. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 222/2009 zo dňa 26. februára 2010). Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 MCdo 4/2009).

6. Nosnou odvolacou námietkou odvolateľa bolo, že súd prvej inštancie mal vykonať dokazovanie o výške škody spôsobenej trestným činom, nie o vzniku a existencii škody. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že súd prvej inštancie vychádzal z trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen zo 06.03.2007, právoplatného 07.03.2017 a v súlade s odvolacím návrhom riadne vykonal dokazovanie týkajúce sa výšky škody. Jej správne zistenie z hľadiska následného ustálenia správnej výšky jej náhrady úzko súvisí s potrebou prieskumu súladu zmluvy o spotrebiteľskom úvere s právnou úpravou spotrebiteľského práva. V prejednávanej veci bolo ustálenie výšky škody v trestnom konaní iba kvalifikačným znakom trestného činu. Určenie skutočnej výšky škody pre potreby ustálenia výšky jej prisúditeľnej náhrady predpokladá zistenie obsahu práv a povinností subjektov zmluvy o spotrebiteľskom úvere a platnosti jej jednotlivých ustanovení, a to aj z hľadiska spotrebiteľského práva.

7. Odvolací súd po preskúmaní všetkých podstatných odvolacích námietok žalobcu, ako aj predchádzajúceho konania spolu s odvolaním napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie odvolateľom namietané nesprávne skutkové zistenia ani nesprávne právne posúdenie veci nezistil. Súd prvej inštancie použil správne právne normy, ktoré správne interpretoval a správne aplikoval na zistený skutkový stav.

8. Odvolateľ podal odvolanie voči zamietajúcejmu II/ výroku rozsudku okresného súdu, ale správnosť výroku o trovách konania nespochybnil. Od rozhodnutia o odvolaní napadnutom výroku však závisí aj výrok o trovách konania (§ 379 písm. a) C. s. p.), preto ho odvolací súd po zistení jeho vecnej správnosti potvrdil.

9. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p., z ktorého vyplýva, že o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 C. s. p.. V odvolacom konaní bola v celom rozsahu úspešná žalovaná, preto jej odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

10. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

11. Odvolaním nenapadnutý výrok rozsudku o uložení povinnosti zaplatiť sumu 2.655,51 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 23.05.2018 do zaplatenia v lehote do 3 (troch) dní od právoplatnosti rozsudku (I/ výrok) zostal nedotknutý (§ 367 ods. 3 C. s. p.).

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta posledná C. s. p.).
Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta posledná C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C. m. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa

toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).